

*Domov důchodců Ústí nad Orlicí
Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí*

MĚSÍČNÍK

**DOMOVA DŮCHODCŮ
Ústí nad Orlicí**

**7. a 8. číslo/ Léto 2021
Po přečtení, prosím, předejte dalšímu obyvateli!**

Milé čtenářky, milí čtenáři,

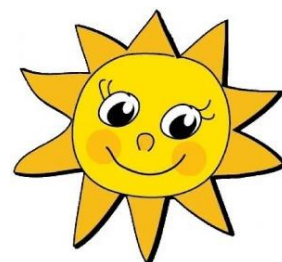
půl roku je za námi a máme tu letní měsíce – červenec a srpen. Školákům začaly prázdniny, my se těšíme na dovolenou, ať už je to k vodě nebo třeba na hory. Červenec je měsíc lesních plodů a vyhrátých luk. Rostliny dozrávají a dávají plody, tráva schne a obilí žloutne, vůně dozrávání je ve vzduchu. Na Prokopa promokne kdekerá kopa (4. 7.).

Srpen je měsíc končících prázdnin a zralého obilí. V lese kvete vřes, kromě malin a borůvek dozrávají ostružiny. Odlétá rorýs, kukačka, žluva, čápi. O svatém Augustinu léto opouští krajinu (28. 8.).

V tomto dvojčísle se zaměříme na Olympijské hry v Japonsku, nahlédneme také pod pokličku jeho hlavního města Tokia, pozveme Vás na svezení Rikšou, nabídneme trénink paměti a společně se zasmějeme. Nebude chybět ani ohlédnutí za měsícem červnem.

Pohodové léto Vám přejí

*Eva Plívová, Dana Matoušková – Vaše sociální
pracovnice*

Co nás čeká v létě

Léto je tradičně období, ve kterém většina našich zaměstnanců čerpá dovolenou. Budete se proto setkávat s brigádníky, kteří nám pravidelně přicházejí pomoci zachovat nastavený chod Domova. Změnou však nebudou jen nové tváře, ale upraveny budou také aktivity.

Během léta **nebude** skupinové cvičení ani oblíbený wellness. Setkávat se nebudeme ani na výtvarné hodince. I čtení bude přizpůsobeno počasí. V případě hezkého léta bychom chtěli trávit co nejvíce času při společném setkávání venku. Poslouchejte proto domovský rozhlas, který Vás o aktuálních aktivitách bude vždy informovat.

V období od 2. 8. do 13. 8. bude zavřena ordinace MUDr. Langové.

Návštěvy v Domově od 9. 7. 2021

S účinností od 9. 7. 2021 se mění pravidla pro návštěvy takto:

- Návštěvy obyvatel Domova budou probíhat bez omezení - rušíme rezervační systém.

- Při návštěvě ve vnitřních prostorách Domova zůstává povinnost návštěvníků nosit respirátor třídy FFP 2.
- Pokud to zdravotní stav obyvatele a počasí dovolí, doporučujeme návštěvu ve venkovním prostoru.
- Apelujeme na všechny návštěvníky, aby se chovali zodpovědně, a vždy měli na paměti bezpečí svých blízkých.
- Zůstává v platnosti bezplatné testování na daných testovacích místech a je na osobní zodpovědnosti každého z nás, zda tuto možnost využije.
- Poskytovatel si vyhrazuje právo zkontrolovat návštěvníka, aby se prokázal dokladem potvrzujícím bezinfekčnost:
 - Negativním testem PCR ne starším než 7 dnů.
 - Negativním výsledkem antigenního testu ne starším než 72 hodin.
 - Potvrzením o ukončeném očkování (2 dávky) - odstup 2 týdny od 2. dávky.
 - Potvrzením o prodělaném onemocnění covid 19, od kterého neuplynulo více než 180 dní.
- Antigenní test je možné provést také u nás po předchozí domluvě na tel. č. 734 793 449

- Vzhledem k době dovolených a hrozícímu šíření mutací onemocnění covid 19, doporučujeme zvážit návštěvu bezprostředně po návratu ze zahraničí a ponechat ji až po uplynutí nejméně 10 dnů po návratu.

Pranostiky na červenec a na srpen

Červenec je sedmý měsíc v kalendáři v roce. Má a vždy měl 31 dní. Tímto měsícem začínají letní prázdniny všude tam, kde je léto. Název červenec je vlastně původně malý červen, přípona zde vyjadřuje to, že červenec následuje po červnu. V tomto měsíci se můžeme těšit na rozkvetlé letní louky, koupání a na dozrávání nejrůznějšího ovoce a zeleniny.

Pranostiky na červenec

- * Co červenec neupeče, to již srpnu neuteče.
- * Červenec horký, pěkné jsou vdolky.
- * Červenec nese parna, krupobití a medovice, jest hojný na bouřky a vichřice.

- * Červenec žne žita, višně k tomu vítá.
- * Navštívení Panny Marie čisté přináší ovoce.
- * Kolik dní před svatým Jiřím se vrba rozzelení, tolik dní před svatou Annou začnou žně.
- * Moc hub Na Prokopa promokne kdekerá kopa.
- * Kolik mračen na Jakuba, tolik v zimě sněhu.

Srpen je osmým měsícem roku gregoriánského kalendáře. České jméno pochází pravděpodobně od slova srp, což býval hlavní nástroj užívaný v raném zemědělství při sklizni obilí (tedy při žních), žně pak obvykle končily právě v osmém měsíci kalendářního roku.

Pranostiky na srpen

- * Co červenec neuvaří, srpen nedopeče.
- * V srpnu již nelze slunci mnoho věřit.
- * I když ze strnišť občas fučí, horko nás přece jen mučí.
- * V srpnu když půlnoční vítr věje, bez deště slunéčko hřeje.
- * Srpen k zimě hledí a rád vodu cedí.
- * Přinese-li déšť svatá Helena, bývá otava dlouho zelená.
- * Jak je teplo o Augustinu, tak bude studeno na Kateřinu.
- * Na svatého Vavřince hop zemáky do hrnce.

Svatá Anna

26.7. - Původem hebrejské jméno Anna označovalo milostiplnou osobu.

O životě matky Panny Marie nejsou žádné historické zprávy. Anna a její muž Jáchym neměli ani po mnoha letech manželství děti. Jáchym zahanbený jejich bezdětností, se čtyřicet dní postil a modlil v poušti, zatímco Anna se modlila pod vavřínovým keřem. Oběma se zjevil

anděl a ujistil je, že dítě mít budou. Když se čas naplnil, narodila se jim dcera Marie.

Největší obliby se těšila svatá Anna v 16. století, kdy jméno Anna patřilo k nejrozšířenějším. Svaté Anně jsou zasvěceny desítky kostelů v Čechách a i proto tradiční Anenská pouť patřivala k největším a nejslavnějším poutím u nás.

Známá je pověra, že okolo svátku svaté Anny kvete po tři dny plné tři hodiny voda. Které dny a které hodiny to jsou, nikdo nevěděl. Pokud by se prý někdo koupal v jednom z těch tří dnů v jednu z těch tří hodin, dostal by prašivinu.

Svatá Anna je patronkou těhotenství a všech těhotných žen.

Olympiáda 2020 v Tokiu

Letní olympijské hry 2020 byly k uspořádání přiděleny japonskému Tokiu.

Slavnostní zahájení bylo původně plánováno na 24. červenec 2020 a zakončení na 9. srpen 2020. Kvůli probíhající pandemii koronaviru bylo rozhodnuto o odložení olympijských her na rok 2021. Přesto si však letošní olympiáda podrží v názvu rok 2020 (z důvodu marketingu a obchodní značky). Je to poprvé, co byly olympijské hry odloženy, nikoli zrušeny.

V Tokiu se budou letní olympijské hry již po druhé, poprvé se zde konaly v roce 1964. Japonsko však hostilo i zimní olympijské hry, a to v roce 1972 v Sapporu a v roce 1998 v Naganu.

Smutnou skutečností je, že na olympijské hry nebudou smět zahraniční fanoušci.

Koncem července 2018 byl představen oficiální maskot Letních olympijských her 2021 v Tokiu, dostal jméno **Miraitowa**.

Jedná se o futuristickou postavičku v modrobílé kombinaci. Název Miraitowa znamená budoucnost a věčnost.

Představen byl také maskot pro paralympijské hry, který je růžovo-bílý a jmenuje se **Someity** (třešňová odrůda, slovo znamená „tak mohutný“). Oba maskoty vybrali žáci základních škol po celém Japonsku a pomohli i s výběrem jmen.

Ani na Hrách v Tokiu nebude samozřejmě chybět velkolepé a pohledné zahájení, které je vždy velmi sledované. Nebude chybět ani tradiční slavnostní zakončení této olympiády.

Vše se bude odehrávat na tokijském New National Stadium, který byl dokončen

v listopadu 2019. Mimo jiné zde bude probíhat atletika a také finále fotbalového turnaje. Kapacita je cca 68 000 diváků, pro fotbal pak přes 80 000 míst.

Sportovci budou soutěžit v celkem 38 sportovních odvětvích na mnoha sportovištích – **atletika, badminton, baseball, basketbal, box, cyklistika, fotbal, golf, gymnastika, házená, jachting, jezdeckví, judo, kanoistika, lukostřelba, moderní**

pětiboj, plavání, plážová volejbal, pozemní hokej, ragby, softball, skoky do vody, stolní tenis, sportovní střelba, synchronizované plavání, šerm, taekwondo, tenis, triatlon, veslování, vodní pólo, volejbal, vzpírání, zápas. Oproti Riu budou k vidění 4 úplně nové sporty – **sportovní lezení, karate, surfing a skateboarding.**

Časový posun v japonském Tokiu je + 7 hodin oproti středoevropskému času.

Před každou olympiádou se vždy vedou dlouhé diskuze, kdo donese olympijskou pochoděň až do cíle a zapálí tak oheň, který vždy hoří po celou dobu Olympijských her. Na tuto příležitost dokonce bývají vypsány kurzy u sázkových kanceláří.

Na diskuzi o tom, kdo ponese českou vlajku na LOH 2021 v Tokiu, je ještě opravdu brzy. V Riu se této úlohy zhostil Lukáš Krpálek, na zakončení byl potom zvolen Josef Dostál.

Tokio (japonsky: 東京, *Tókjó*, hiragana:とうきょう, katakana:ト一キヨ一) se považuje za hlavní město Japonska a je sídlem japonského císaře. Název znamená *Východní hlavní město*.

Tokio není v Japonsku oficiálně město. Jde o jednu z několika prefektur (dále Saitama, Čiba, Kanagawa, okrajově i další, viz též článek prefektura Tokio), které tvoří souvislé osídlení v zahraničí označované jako Tokio, přesněji jako Velké Tokio. Na území prefektury Tokio se nachází pouze vládní budovy, císařský palác a hospodářské, kulturní a dopravní centrum oblasti megalopole označované v Japonsku jako Kantó, v zahraničí jako Tokio. Naopak 1/3 prefektury je pokryta horami a lesy. Samotné Tokio nemá jedno městské centrum, ale řadu menších či větších. Ta jsou rozmístěna po obvodě kruhové městské železnice v centru Tokia. Tento článek pojednává dále převážně o Tokiu v západním pojetí.

Tokio se nachází na ostrově Honšú v regionu Kantó. Žije v něm více než 9 milionů obyvatel (s předměstími okolo 40 milionů), což je asi 10 % (resp. 25%) japonské populace, a je největším městem Japonska. Až do roku 1868 se město jmenovalo Edo. Tokio může mít dnes problémy kvůli tomu, že leží v seismicky aktivní oblasti.

Tokio je, se svými více než 30 miliony obyvatel, momentálně považováno za největší velkoměsto na světě.

V roce 2020 se v Tokiu také měly konat XXXII. Letní olympijské hry 2020. Kvůli pandemii nového koronaviru byly

však tyto Letní olympijské hry přesunuty na rok 2021. Tokio se tak v roce 2021 stane teprve 5. městem, kde se budou konat olympijské hry podruhé v historii – poprvé se zde konaly v roce 1964.

Město má bez aglomerace kolem 12 527 115 obyvatel, ale s aglomerací jde o největší město na světě (38 milionů obyvatel).

K tokijské aglomeraci patří Kawasaki, Jokohama a mnoho dalších okolních měst. Podle prognóz se počet obyvatel Tokia nadále zvyšuje a zvyšovat bude.

Zajímavosti z Japonska

Rikša je druh dopravního prostředku, kdy je lidskou silou (např. pěšky či na kole) poháněn malý vozík, který slouží pro umístění většinou jedné či dvou osob.

Samotné slovo *rikša* vzniklo zkrácením z japonského džinrikša

(人力車, 人 džin = člověk, 力 riki = síla, 車 ša = vozidlo), tedy vozidlo poháněné lidskou silou. V Japonsku označuje tradiční dvoukolou rikšu taženou

běžcem. I ten se v češtině označuje jako rikša, tradičně to bývá muž, ale lze potkat i mladé ženy vykonávající toto povolání. V Japonsku je dnes rikša pouze atrakcí pro tuzemské i zahraniční turisty, v mnoha státech jižní a jihovýchodní Asie se však stále používá jako běžný dopravní prostředek.

Označení se v češtině používá i pro vozítka pro převoz osob poháněná šlapáním.

Rikša v Ústí nad Orlicí

**SPOUSTI nabízí seniorům projížďky
na kole**

Dobrovolníci z Ústí nad Orlicí vozí seniory po městě a okolí v elektrické

rikše. Jeden místní spolek se inspiroval nápadem, který už před několika lety vznikl v Dánsku a od té doby se rozšířil do desítek

zemí světa. Ústí nad Orlicí teď bude jedním z prvních českých měst, které nabídne vyjížděky seniorům.

Spolek z Ústí nad Orlicí pořídil rikšu pro seniory. Dobrovolníci

je v netradiční tříkolce budou vozit po městě a okolí.

Rikša vypadá jako tříkolka se zastřešeným sedadlem vpředu a

je vybavena klaksonem i

reproduktory. Spolek plánuje nejdřív jezdit po doporučených trasách například v rámci městských okruhů, ale chystá se využívat i síť cyklostezek, kterými je region protkaný. Organizátoři s dobrovolníky plánují nejdříve absolvovat jakousi „autoškolu“, aby si na ovládání netradičního šlapacího kola zvykli. Rikša stála přibližně 100 tisíc korun, spolek na pořízení použil výtěžek z posledního ročníku filmového festivalu Jeden svět, který pořádá.

Už jste slyšeli o kamínkování?

Jednoduchá a levná zábava nejen pro děti a rodiče. Kamínkování se šíří Českem jako lavina a je dost možné, že i

vy jste už narazili na nějaký kamínek, který byl součástí této iniciativy. Jen jste třeba ještě nevěděli, o co jde. Příště už budete chytřejší.

Stručně a jednoduše: Kamínkování je malování na kamínky, které pak putují po celé České republice.

Při procházce do přírody si najdete pár hezkých kamínků, nejlépe hladkých, na které půjde dobře malovat. Doma je pomalujete, ideálně akrylovými barvami či speciálními fixkami na kamínkování (moderní a hodně efektní jsou i tzv. metalické fixy). Dobré je kamínek nakonec ještě přelakovat bezbarvým lakem. Pak je vaším úkolem kamínek vzít a položit ho někde venku, kde ho může najít další člověk.

Samozřejmě si můžete kamínkovat jen tak pro radost, vytvořená umělecká díla si vystavovat doma nebo je nechat dětem na hraní. Pokud však kamínek odnesete ven a necháte ho žít vlastním životem, celé kamínkování dostává úplně nový

rozměr. Do kamínkování se může zapojit každý, jde o skvělou zábavu nejen pro děti a také příležitost, jak někomu úplně jednoduše zpříjemnit den, až váš kamínek najde.

Naše kamínky

Ota Pavel

Spisovatel a novinář Ota Pavel, původním jménem Ota Popper, se narodil 2. 7. 1930 v Praze jako syn obchodního cestujícího. Za války pobýval s rodiči a dvěma bratry na Kladensku a tam začal r. 1943 pracovat jako havíř. V chlapeckých letech aktivně provozoval fotbal a hokej. Po válce žil opět v Praze; navštěvoval zde obchodní a jazykovou školu. V letech 1949-56 pracoval Pavel v Československém rozhlase jako sportovní redaktor (s výjimkou let 1951-53, kdy absolvoval dvouletou vojenskou prezenční službu), r. 1956 byl

zaměstnán v časopise Stadion, od r. 1957 v časopise Československý voják. Při zaměstnání vystudoval střední školu pro pracující a ukončil ji r. 1960 maturitou. V r. 1962 provázel fotbalisty pražské Dukly na jejich zájezdu do Spojených států; navštívil i několik dalších cizích zemí (SSSR, Francii, Jugoslávii, Švýcarsko, Rakousko, Itálii aj.).

V únoru 1964 Ota Pavel onemocněl vážnou duševní chorobou (maniodepresivní psychóza) a byl nucen pobývat v psychiatrických ústavech a trvale se léčit. Z léčeben se vracel do zaměstnání a ke své tvůrčí práci pouze na krátká období. R. 1966 mu byl přiznán plný invalidní důchod. Přes velké zdravotní potíže Pavel i v posledních letech svého života horečně literárně tvořil. 31. 3. 1973 náhle zemřel na zástavu srdeční činnosti. Je pochován na Židovském hřbitově v Praze-Strašnicích.

Ota Pavel začal publikovat velice záhy, už od počátku 50. let uveřejňoval v denním tisku drobnější, převážně reportážní práce. Jeho prvním velkým literárním úspěchem byla kniha Dukla mezi mrakodrapy (1964), kterou se uvedl v žánru tzv. sportovní beletrie. Po ní následovaly soubory kratších próz a črt o našich předních i méně známých sportovcích (Plná bedna šampaňského, 1967, Pohár od Pánaboha, 1971, Syn celerového

krále, 1972). Celou knížku věnoval vyprávění o Jiřím Raškovi (Pohádka o Raškovi, 1974).

Hned několik Pavlových prací z oboru sportovní beletrie bylo poctěno novinářskými a literárními cenami (např. cenou Víta Nejedlého a Julia Fučíka), některé byly zdramatizovány a uvedeny československým rozhlasem (rozhlasová dramaturgie Omyl), televizí (televizní filmy Kladno hází, Alfréd Jindra, Pohár za první poločas) a filmy (celovečerní film Poslední etapa). Mimořádnou pozornost čtenářů Pavel vzbudil knížkou příběhů ze života svého otce Smrt krásných srnců (1971), která byla později též zfilmována. Na ni navázala posmrtně vydaná sbírka vzpomínkových próz „Jak jsem potkal ryby“ (1974), čerpající tematiku s vlastních autorových zážitků a příběhů.

Významná díla: Smrt krásných srnců, Jak jsem potkal ryby, Plná bedna šampaňského, Dukla mezi mrakodrapy, Pohádka o Raškovi, Zlatí úhoři.

Úryvek z knihy Zlatí úhoři

Moje první ryba

Prošek se vracel z hospůdky Anamo v náladě a prozpěvoval si vojenské písničky. Uměl jich mnoho, ve válce bojoval v Srbsku. V boku mu zůstala nevyndaná střepina, ale ta ho přestala zlobit, jakmile měl v sobě několik ostrých. Když

dorazil s lodí k nám, dal vlčákovi Holanovi pusu na čenich a sedl si pod vonící akát.

Byl jsem tehdy na přívoze, bráškové mě zase nevzali s sebou, vzali radši holku Dášu, dceru Bédi Peroutky, která mě velice přehlížela. Strejda se na mě podíval zelenýma očima:

„Pojď sem, prdelko!“

Pomaloučku jsem se k němu došoural, moc mě nemiloval. Nejraději měl Jirku, to byl uličník podle jeho gusta. Já byl nejmladší, mazlíček. Prošek se na mě pátravě podíval a vytáhl z ušmudlané kapsy kyselou okurku: „Tumáš.“

Vyndal jsem si prst z pusy a strčil tam okurku. Pozoroval mě.

Pak vytáhl placatou lahev a přikázal: „Cvakni si.“

Nic v ní už nebylo. Ale zatvářil jsem se blaženě. Neexistující alkohol nás sblížil. Vstal a naznačil, abych šel za ním do stodoly. Vytáhl dlouhý lískový prut a povídal: „Udělám ti prut. Mám ho pro tebe už dlouho.“ Vytáhl z kapsy ostrý nůž a dělal šmik sem a šmik tam a já pozoroval jeho upracované ruce, na kterých chyběl prst, který si vlastnoručně ušmikl při řezání proutí na košíky. Viděl jsem jeho tvář, zkřivenou bolestí, zase ho bolela střešina v boku. Ale alkohol na bolest mu došel. Dokončil prut. Tehdy jsem nevěděl, že to byl můj nejcennější prut, ale dnes to vím. Byl to prut dětství, kterému se nemohly

vyrovnat pozdější výrobky amerických a japonských továren. Přivázal na něj vlasec a připevnil brk z husy a háček. Potom řekl:

„U ostrova jsou okouni samotáři. Jdi tam, prdelko, a pocuchej jim hřívou. Já tu na tebe počkám.“ Schoulil se do klubíčka a Holan mu dal hlavu do klína. Po pěšince jsem došel až k ostrovu. Bylo před polednem, hrálo slunce. Navlékl jsem žízalu a nahodil prut. Nic nebralo, jen modravá šídla usedla na stulíky a kdesi v zátočině hodovali mlaskající tloušti. Bílý brk ležel na hladině nehybně jako bílá loď za bezvětří. V duchu jsem mu vztyčil plachty a poručil kapitánovi, aby plul, aby ho táhla po hladině barevná ryba. Ale brk stál, mně se klížily oči, jen občas jsem mžoural jedním okem, zda má bílá loď už vyplouvá. Najednou se brk otrásl a udělal se kolem něho kruh. A znova a znova, jako by to byly signály z nesmírných vodních hloubek. Někdo si hrál a laškoval s lodí, jako by nahazoval koženým řemenem motory. Nebyla to tedy plachetnice, ale bílá motorová loď. Pak brk zapanáčkoval, stoupl si na hlavu a nohy dal nahoru jak napůl potopena kachna. To už jsem prut křečovitě svíral rukama. Jistě to bude okoun s hřívou, co tu bydlí na samotě. Brk udělal zatím hups! a zmizel. Ale bylo vidět, jak míří pod hladinou ke stulíkům. Sekl jsem. Prut se ohnul do oblouku a já

ucítil poprvé v životě slastný tah ryby. Po mocném oboustranném zápolení se objevila zježená tlama. Byl to okoun, a byl veliký jak kostkovaná červená čepice, jenže byl také olivově zelený a přes sebe měl tmavé pruhy. Nesl své červené ploutve jako bojové zástavy a hrbem se podobal býku. Místo očí měl zlaté živé penízky a na hřbetě mu trčela zježená kopí. To nebyla ryba, to byl drak, opancéřovaný rytíř s červeným perím na přilbě. Vyvlekl jsem ho na trávu a lehl si na něj, aby neutekl. Oba jsme byli zápasící kluci. Potom jsem ho nesl slavnostně na přívoz. Pobodal jsem se o jeho kopí a z prstů mi maličko prýštila krev.

Myslel jsem na to, že strejda Prošek mě bude mít od dnešního dne stejně rad jako Jirku. Prošek seděl už na lavičce a pil kozí vermut, mlíko, na vyhnání alkoholu. Chválil mě: „Jsi pašák.“ Stáhl okouna a hlavu s kůží přitloukl na vrata stodoly. Aby všichni viděli, že se v Luhu pod Branovem zrodil další rybář. Vzal jsem stoličku na dojení a sedal jsem pod trofejí celé dny. Když šel někdo na přívoz, kašlal jsem a smrkal, abych na okouna upozornil. Sklidil jsem spoustu slávy. Přišla i holka Dáša, dcera Bédi Peroutky. Dala mi pusku na tvář a pronesla: „Jsi opravdovej frajer.“ Jednou v noci mi však trofej zmizela neznámo kam. Je možné, že ji sežrala kočka Andělka. Ale spíš

je pravděpodobné, že ji sundal z vrat můj milovaný strejda Prošek. Měl už mého chlubitivého počínání plné zuby a začínal jsem mu být zase protivnej.

Trénujeme paměť

Trénink paměti tentokrát zaměřený více na pobavení ☺

1. Léto začíná

- a) v lednu
- b) v červnu
- c) když je hezky

2. V létě se často

- a) koupeme
- b) učíme
- c) koulujeme

3. Letní slunovrat je, když

- a) se slunce otáčí zády
- b) je nejdelší den roku
- c) se rojí čerti

4. Po létě přichází

- a) smůla
- b) lékař
- c) podzim

5. V létě rostou

- a) Jahody a třešně
- b) Boule a puchýře
- c) Dluhy

6. V létě máme

- a) prázdniny
- b) málo času
- c) hlad

7. V létě často

- a) sněží
- b) svítí sluníčko
- c) padají trakaře

Správné odpovědi: 1b, 2a, 3b, 4c, 5a, 6b, 7b

Smějeme se

Blondýnka hraje Milionáře a na poslední otázku si vybere posledního žolíka a volá přítelkyni, též blondýnce: „Ahoj Marto, tady Katka, hraju Milionáře a poslední - milionová - otázka je: Který z těchto ptáků si nestaví hnízdo? Orel, vlaštovka, kukačka nebo bažant?“ Marta na beton tvrdí, že kukačka a Katka vyhraje milión. Když to večer zapíjejí, ptá se Katka: „Marto, jak sis mohla být tak jistá?“ A ta ji poučí: „Přece každý ví, že kukačky bydlí v hodinách...“

U kina stojí 15 blondýnek. Přejde pán a ptá se jich, proč čekají před kinem, když film začíná za pět minut. Jedna z blondýnek odpoví: „Film je od šestnácti, a nás je tady jen patnáct, čekáme na tu šestnáctou“.

Gejza vidí Deža, jak utíká s kufrem a volá na něj: - "Dežko, čo máš v tom kufri?" - "Ještě nevíím..."

"Proč jsi se rozešla s manželem?" "Kvůli upřímnosti." "Jak to?" "Já mu řekla, kolik mužů jsem měla před ním a on zase kolik žen měl po mně."

Pepíček dostane od tety krásné autíčko a maminka mu připomíná: "Co se říká?" "Nevím." "Co říkám tatínkovi, když přinese výplatu?" "Neříkej, že je to všechno."

Jak jsme se měli v červnu

...hráli jsme oblíbenou společenskou hru
Člověče nezlob se.....

...relaxovali jsme

...dozvěděli jsme se zajímavosti o včelaření a životě včel...

...zahrála nám skupina Nahonem

....Nad'a s Otou

...a harmonikářské trio...

...uspořádali jsme bramborákové hody...

... a pracovali na zahrádkách...

